

23. Desember - Kjærlighet - Del 1

Den tjuetredje desember – lille julaften – våknet Timian med en merkelig følelse. Snøkrystallet lyste så sterkt nå med elleve gløder at det kastet skygger på veggen i rommet. Bare én verdi igjen. Den siste verdien.

Men Timian følte seg plutselig så trøtt. Så sliten. Reisen hadde vært lang. Så mange dyr å hjelpe. Så mange utfordringer å løse.

"Har jeg gjort nok?" spurte Timian stille til pappa. "Hva om jeg ikke finner den siste verdien? Hva om krystallet aldri skinner helt?"

Pappa la en hånd på Timians skulder. "Du har gjort så mye. Du har hjulpet så mange. Og uansett hva som skjer – det du har gjort betyr noe."

Sammen gikk de ut i skogen. Men i dag ledet ikke krystallet dem noe sted. Det bare lyste. Stille. Ventende.

Timian gikk rundt og lette. Etter hva? Han visste ikke. Et dyr som trengte hjelp? En utfordring å løse? Men alt var fredelig. Alle dyrene Timian hadde hjulpet var glade og fornøyde.

Timian satte seg ned på en stein, utmattet. "Jeg skjønner ikke. Hvor er den siste verdien? Hva skal jeg gjøre?"

Krystallet lyste, men det skinte ikke sterkere.

Plutselig hørte Timian lyder. Noen kom. Mange.

Fra alle kanter av skogen kom dyrene. Alle sammen. Gråspurven fløy ned. Ekornet kom springende. Kaninene hoppet frem. Musa, reven, bjørnen, rådyret, beveren, måka, granen (eller, ravnene kom på vegne av granen), og så mange flere.

"Timian!" ropte de. "Vi har lett etter deg!"

"Etter meg?" Timian var forvirret. "Hvorfor?"

"Fordi," sa gråspurven, "vi hørte at du leter etter den siste verdien."

"Og vi ville hjelpe!" sa ekornet.

"Men," sa Timian, "jeg vet ikke engang hva jeg leter etter..."

Dyrene samlet seg rundt Timian. Alle sammen. De som Timian hadde hjulpet gjennom hele desember.

"Timian," sa den lille musa, og stemmen dirret litt. "Kan vi fortelle deg noe?"

Timian nikket.

"Da du fant meg den dagen jeg hadde gått meg bort," fortsatte musa, "var du trøtt og kald. Men du fulgte meg likevel helt hjem. Hvorfor gjorde du det?"

"Fordi... fordi du trengte hjelp," sa Timian.

"Men det var mer enn det," sa musa. "Du brydde deg om meg. Selv om du ikke kjente meg. Selv om det kostet deg noe."

Gråspurven hoppet frem. "Og da jeg hadde glemt hvordan man synger, ga du meg ikke opp. Hvorfor?"

"Fordi... jeg ville at du skulle finne glede igjen."

"Du brydde deg," sa gråspurven.

Ett etter ett kom dyrene frem og fortalte. Ekornet om generøsitet. Kaninene om vennskap. Reven om takknemlighet. Bjørnen om kreativitet. Rådyret om tålmodighet. Beveren og måka om tilgivelse. Granen (gjennom raven) om håp. Alle sammen om fellesskap.

"Men," sa raven til slutt, "det var noe som bandt alle disse verdiene sammen. Noe som gjorde at du ikke ga opp. Noe som gjorde at du brydde deg nok til å hjelpe hver og en av oss."

Timian så på alle dyrene. På ansiktene deres. På øynene som så tilbake med varme og takknemlighet.

Og plutselig begynte Timian å gråte. Ikke av tristhet, men av en følelse så stor at den nesten ikke fikk plass inne i brystet.

"Jeg... jeg gjorde det fordi jeg bryr meg om dere," hvisket Timian. "Alle sammen. Jeg ville at dere skulle ha det bra. Jeg ville hjelpe."

"Og det," sa alle dyrene sammen, "er kjærlighet."

Men fortsatt skinte ikke krystallet helt. Den tolvte gløden var ikke tent ennå. Noe manglet fortsatt.

"Hva mangler?" spurte Timian fortvilet. "Jeg forstår ikke..."

Dyrene så på hverandre. Så samlet de seg enda tettere rundt Timian.

På veien hjem den kvelden var Timian stille. Krystallet lyste sterkt, men ikke fullstendig. Én verdi manglet. Men hvilken?

"I morgen," sa Timian stille, "er det julaften. Vil jeg klare det?"

Pappa ga Timian en klem. "Vi får se. Men uansett – du har gjort noe utrolig."

Men Timian visste at reisen ikke var over ennå.

Og så hadde Timian og pappa nok et eventyr i hjertene sine.

Refleksjonsspørsmål:

1. Hvorfor tror du Timian begynte å gråte da alle dyrene samlet seg?
2. Hva tror du dyrene mente med at kjærlighet bandt alle verdiene sammen?
3. Hvorfor tror du krystallet ikke lyste helt ennå?
4. Hva betyr kjærlighet for deg?
5. Hvem er det du bryr deg om, og hvordan viser du dem det?

Aktivitetsforslag (Slik de ser ut i portalen)

Små kjærlighetshandlinger ute – når hjertet får være med i leken

I eventyret er kjærlighet ikke bare følelser inni brystet – den vises gjennom **handlinger**: noen som hjelper, deler, trøster, inviterer med, ser den som står alene, gjør noe godt uten å kreve noe tilbake.

I denne aktiviteten får barna trekke små **“kjærlighetsoppdrag”** og gjennomføre dem ute i frileken. Oppdragene er helt konkrete: hjelpe, dele, trøste, invitere, vise en ny plass. Slik får de øve på at kjærlighet også er noe vi *gjør*.

Beskrivelse

Barna får hvert sitt lille kort med et enkelt ord/symbol, for eksempel:

- 🤝 hjelpe
- 📬 gi et kompliment
- 🧸 trøste
- 🎈 invitere med i lek
- 🌲 vise en fin plass ute
- 🍪 dele (leker / naturting / turmat)

De går så ut i frilek med et **hemmelig oppdrag**: å gjennomføre det som står på kortet én eller flere ganger i løpet av leken. Etterpå samles dere og snakker om:

- hva de gjorde
- hvordan det kjentes
- hvordan de tror det var for den som fikk noe godt

Du trenger

- Små kort (f.eks. pappbiter eller laminerte kort)
- På kortene kan det stå:
 - enkle **ord**: HJELPE, TRØSTE, DELE, INVITERE, SI NOE FINT osv.
 - eller **symboler**/små tegninger:
 - 🤝 to som holder hender (hjelp/invitere)
 - 💬 snakkeboble (si noe fint)
 - 🧸 et lite hjerte rundt en figur (trøste)
 - 🌲 et tre (vise en plass i skogen)
- En uteplass der dere uansett skal ha fri lek
- Eventuelt et “oppdrags-samlepunkt” (en stubbe, benk eller stein der dere trekker kortene)

Slik gjør dere det

1. **Innledning – kjærlighet i handling**
 - Samle barna inne eller ved startpunkt ute.
 - Fortell kort:
 - I eventyret er kjærlighet ikke bare klem og fine ord, men *handlinger*: noen som deler, hjelper, trøster, inviterer.
 - Spør:

- *“Hva er en kjærlighetshandling, tror dere?”*
(La barna komme med eksempler: gi klem, dele, hjelpe, si noe fint.)

2. Vis kortene – forklar oppdragene

- Vis frem noen kort av gangen.
- Forklar hvert kort med enkel setning, f.eks.:
 - HJELPE: “Finn en som trenger hjelp med noe ute.”
 - INVITERE: “Inviter noen inn i leken din.”
 - TRØSTE: “Hvis noen blir lei seg, kan du sitte litt hos dem eller hente en voksen.”
 - SI NOE FINT: “Si noe koselig til noen – om leken, klærne eller noe de er gode på.”
 - VISE EN Plass: “Vis noen en plass ute du liker godt.”
- Poengter:
“Dette er ikke hemmelige oppdrag for å lure noen – det er kjærlighetsoppdrag for å gjøre dagen litt bedre for andre.”

3. Trekke oppdrag – hemmelig eller åpent

- La barna komme én og én og trekke et kort.
- For de eldste kan det være **“hemmelig oppdrag”**:
 - “Du trenger ikke si til de andre hva du har, men du vet det selv.”
- For de yngste kan dere lese høyt og eventuelt tegne symboler så de husker.
- Sjekk om barnet har forstått:
 - “Hva er det du skal prøve å gjøre i dag?”

4. Frilek med kjærlighetsbriller på

- Slipp barna ut i fri lek som vanlig.
- Voksne går rundt og:
 - observerer
 - støtter dem som trenger hjelp til å gjennomføre oppdraget
 - legger merke til små kjærlighetshandlinger som skjer spontant

- Dere trenger ikke avbryte leken hver gang noe skjer – la det gli naturlig inn i leken.

5. Støtte underveis

- Hvis et barn strever med å utføre oppdraget, kan en voksen:
 - foreslå en konkret situasjon: “Se, der borte trenger noen hjelp med glidelåsen.”
 - gå sammen med barnet: “Skal vi hjelpe sammen?”
- Poengter:
 - “Det trenger ikke være stort – en liten ting er også viktig.”

6. Avslutning – samling og deling

- Etter leken samles dere – gjerne ute på en fast plass, eller inne om det er kaldt.
- La barna (frivillig) fortelle:
 - hva slags oppdrag de hadde
 - hva de gjorde
 - hvordan det kjentes
- Vær forberedt på at noen kanskje ikke fikk gjort noe – det er helt ok, det er også læring:
 - “Da kan vi prøve igjen en annen dag.”

Varianter og utfordringer

Variant / utfordring	Slik kan dere gjøre det
 Hemmelig oppdrag	Barna sier ikke høyt hva de har trekket, men forteller etterpå hva de gjorde.
 Par-opdrag	To og to kan få samme kort og gjøre oppdraget sammen.
 “Kjærlighetskort” inne etterpå	La barna tegne eller diktere en liten setning om det de gjorde – kan sendes med hjem.
 Rollespill først	Øv kort inne: “Hvordan kan vi trøste?”, “Hvordan kan vi invitere med?”
 Ukesvariant	Gjenta samme opplegg flere dager med nye kort – kjærlighet som vane, ikke bare én dag.
 Natur-kjærlighet	Noen kort kan handle om å ta vare på natur: “plukke opp søppel”, “trø forsiktig” osv.

Hva trener barna?

- **Empati:**
 - Å legge merke til hvordan andre har det, og gjøre noe godt for dem.
- **Sosial ansvarlighet:**
 - Erfaring med at “jeg kan gjøre en forskjell for noen andre”.
- **Evne til å se andres behov:**
 - Å være oppmerksom i leken, ikke bare på seg selv.
- **Språk for kjærlighet:**
 - Setninger som “vil du være med?”, “jeg kan hjelpe deg”, “jeg liker at du...”.
- **Selvfølelse:**
 - Opplevelsen av å være en som gjør noe godt – en som “bærer” kjærlighet aktivt.

Refleksjon etterpå

I samlingsstund etterpå kan dere snakke om:

- *“Hva slags oppdrag hadde du?”*
- *“Hva gjorde du helt konkret?”*
- *“Hvordan tror du den andre kjente seg da?”*
- *“Hvordan kjentes det i magen da du gjorde noe fint for noen?”*
- *“Skal kjærlighet bare være på sånne spesialdager, eller kan vi gjøre dette ellers også?”*

Dere kan også spørre:

- *“Var det vanskelig å huske oppdraget – eller kom det naturlig?”*
- *“Har noen gjort en kjærlighetshandling mot deg i dag?”*

Tips til voksne

- **Tilpass oppdragene til alder:**
 - Yngste barn: veldig konkrete handlinger (“hold en hånd”, “inviter med i sandkassen”).
 - Eldre barn: mer åpne (“se etter noen som trenger trøst”).
- **Ikke gjør det til prestasjon:**
 - Hvis noen ikke fikk til oppdraget, er svaret ikke “skjenn”, men:
 - “Da prøver vi en annen gang – bare det at du ville, betyr noe.”
- **Løft de små handlingene:**
 - “Da du flyttet deg litt så det ble plass til én til på husken – det var en kjærlighetshandling.”
- **Unngå å peke ut enkelte som ‘mottakere’:**
 - La barna selv finne situasjoner – ikke si høyt “gå til han/henne, de er ofte alene”.
- **Ta det videre i hverdagen:**
 - Heng opp kortene et sted og bruk dem som påminnelse:
 - “I dag ser det ut som en fin dag for ‘inviter med’-kortet.”